

To byl ale dlouhý víkend Alberti!! :-)

A moc povedený víkend. A jeden z těch, kdy to vůbec neutíká a času je spousta! A člověk toho stihne! Milijón věcí. V pátek jsem si vyrazila s Talimůrou do polí a bylo to moc fajn. Vůbec nezlobila, byla hodňoučká a miloučká. A úplně nejvíc se jí líbilo, když jsem jí cestou domů vyprávěla hlasem, jak když se nadechnete helia z balonku ☐ ☐ ☐ . Jestli mě v té tmě někdo viděl a slyšel, tak si musel myslet, že mi fakt švihlo ☐ ☐ . Ale jí se to líbilo . Tak co. Doma jsme se pustili do debordelizace a devánocizace - neboli nastal čas pro úklid vánoční dekorace. A opět jako každoročně - jsme něco zapomněli uklidit. Vždycky je to nějaká drobnost, to už je asi na to nějaký zákon. (Nevím, jestli se to děje i ostatním??) Ale letos je to adventní věnec na dveřích ☐ respektive dva. Jak ten vnitřní, tak ten zvnějšku. Žádná drobnost.

V sobotu jsme si zase užili s Rumíčkem báječný odpoledne plný proskakování zdi, čutání balonku a hraní si s psíma kámoškama, co jsme potkali. Naše kamarádka Ajdička, nakonec jít nemohla, ale na Filajce jsme potkali dvě feňule, tak o družení nepřišel. A místo honiček s Ajdičkou jsme si dali čutání balonku na louce s muldama a příkopem. A ještě jsme si šli zaskákat na trampolínu. Talimůra mezitím s páníčkem plnila zase bazén na chalupě hlínou a vyrejvali spolu starej záhon s malinama. A byli se i projít v polích a Talimůra byla prý převelice hodná a..... navolno. A byla tak převelice hodná, že když kousek před nima vyběhly dvě srnky , poslechla a zastavila se!! Páníčkoví to způsobilo zástavu srdce, jak tím byl zaskočen. A vzápětí přišla druhá zástava srdce a to, když tři metry před nima vystřelila třetí srna a TALI TO OPĚT USTÁLA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! To mi udělalo teda velkou radost.

Tali upracovaná, Rumíček vyřízený - to byla dobrá příprava na večer ☐ . Rychle jsem upekla maso, udělala zelí, naložila brambory do marinády, zapekla bagety, udělala mísy, nazdobila stůl a akorát zazvonila návštěvička. Skvěle načasovaný. Ohaříci byli velehodní, Tali čest uhájena a spát se šlo až v půl třetí ráno ☐ . Teda holčičí tábor, páč kucí tak dlouho nevydrželi. My měly furt co k řešení, to je jasný. Taky jsme si ráno krapítek přispaly ☐ . Když návštěva odjela, vyrazili jsme taky. A kam jinam, kam jinam, než na naši oblíbenou trasu do Poteplí. Rumíček pro jistotu nikoliv v kufru, ale se mnou v autě, páč tohle si teda neriskneme, zas takový střelci nejsme ☐ .

To byl ale dlouhý víkend Alberti!! :-)

Ale venku na pohodu, fungovali oba suprově. Tali teda pochopitelně na šňůře, páčjistota je jistota. Byla velehodná, držela se u nás, poslouchala, co se jí řeklo a měla zájem být v kontaktu. V hospodě oba vzorně pod stolem, šikovní byli. Tali teda pak na konci uuuuuž že musí jít, že musí jít, že musí jít a pořád o tom přesvědčovala Brtníka. Že ležet nemůže už. Že to nejde, nejde, a opravdu nejde. Ale mělo to svůj důvod, páč nutně potřebovala ulevit svým střevům. Svou žádost podávala ovšem velmi komickým způsobem, to se nešlo ani na ni zlobit, že neposlouchá a neleží. Kousek za vesnicí, na začátku lesa bobovala partička malejch kluků. Všicí nás halasně pozdravili a ten jeden, pravděpodobně jejich mluvčí □ pravil : “Držte nám palce vozíme tady strážmistra!” □ Bobby měli úplně prázdný □ . A dodal “A taky prezidenta Zemana!” □ □ □ Tak asi ho někde zvrhnul □ . Šíkula .

Tali tam popadlo puzení, že se servou s Rumíčkem, což na kluzký a uježděný svažité cestě, v kombinaci se stopovačkou, na který byla..... to byl velmi pitomej nápad. Ale přežili jsme a mohli pokračovat dál ke koňským ohradám a cestou si házet kostéčku a balonek a honit se . U ohrad šla Tali obezřetně zkoumat ty koníky . Ale jen zleehýnka, zleehýnka, aby náhodou si voni něco nezačali □ . Podél říčky řapala hezky vedle nás, s courající se stopkou na zemi. Když měla tendence strčit nos do lesa, stačilo jí upozornit, že má být na cestě a poslušně se tam vrátila. Úsek po silnici mi propochodovala vzorovaně u nohy na prověšeným vodítku a páč byla hospůdka plná, vynechali jsme tentokrát jejich výborný kafe a pokračovali rovnou dál. Protože jsme uspořili čas a protože se Tali fakt hezky chovala, využila jsem každého vhodného přístupu z cesty do lesa a navedla jí tam, abychom si pocvičily přivolání v lese. Schválně jsme si zašly ke krmelci, aby si tam uvědomila, že i v místech, kde je to pachy úplně napuštěný, se musí taky poslouchat. To byl můj plán teda. Jenže Tali neměla o nějaký pachy ani trochu zájem. Krmelec se jí totiž jevil značně nedůvěryhodným a obcházela ho v kruzích □ . Typickej ohař □ . A vtipný je, že jsme kolem už x-krát šly a to na ni neudělal žádný dojem. Tak dneska asi nějaká zvláštní konstelace hvězd, či co □ . Pak už zase pochodovala se stopkou na zemi a byla moc šikovná.

Doma oba odpadli na pelíšky a jsou rádi, že jdou rádi. Však to taky byl ale naditej víkend. Moc příjemnej víkend. Víc takovejch klidně.